

Ольга Титюк

Словами души

Ольга Тнатюк

Словами душі

Видавництво «Крок»
Тернопіль, Україна
2024

Любий мій читачу, якщо ти читаєш ці рядки, наповнені почуттям кохання, то це означає, що я, звичайна дівчина, втілила в життя свою дитячу мрію.

В далекому минулому маленька дівчинка мріяла про взаємне кохання і ніколи не думала, що воно прийде до неї, уже дорослої, у найнесподіваніший момент та принесе їй вибух емоцій, море фантастичних хвилин та неймовірного щастя поряд з коханою людиною. Мрія стала реальністю і наповнила її життя сенсом, від якого паморочилося в голові, завмирало серце і перехоплювало дух... їй хотілось жити, творити, кохати, і вона отримала взаємність, про яку навіть боялася мріяти. Доросла дівчинка закохалась... Вона щодня прокидалась щасливою, і перші її думки були про нього, того, хто змінив її життя раз і назавжди. Він надихав її, просто кохаючи. Вона знала свою цінність і важливість у його житті, єдина і кохана в усьому світі. Все її туманне і сіре життя з багатьма негараздами, тривожними моментами і життєвими труднощами раптом перетворилося на чарівну казку, яку подарував їй він, звичайний, простий, але зі складним характером.

Зумів відкрити в ній друге дихання, сповнити бажанням до життя та допоміг відчувти себе бажаною. Це так важливо для кожної жінки... знати, що вона кохана, жадана та найважливіша в цілому світі... Він дав відчувти їй кохання, і не просто відчувти, — кожним словом про свої почуття до неї він пронизав кожнісіньку її клітину. Вона відчула насолоду від кожного звуку вимовленого ним слова кохання. Струни її душі і ніжне жіноче серце наповнилися життям.

Кохання... Ось що робить дива і перетворює життя на казку, але тепер це уже не дитяча казка про принца, а справжня життєва казка, яку так часто називають коханням, не усвідомлюючи, що це найпрекрасніша казка двох закоханих людей, які розуміють одне одного без слів... просто відчуваючи...

Кохання існує не лише як почуття двох людей, воно присутнє у кожній історії нашого життя.

Вона лікується весняною красою
Від ран зимових, тріщин на душі...
Вона зігріється чудовою весною,
Розквітне, наче квіточка в траві.

Вона вдихне ранковий подих в груди,
Немов життя оновить всюди,
І гарні очі в погляді засяють,
З її весною мрії розквітають.

Вона щаслива й досі, неймовірно.
Ще вірить в диво, в казку чарівну.
Доволі емоційна, мудра і різка,
Весела, амбіційна, чарівна.

Вона немов весняний вітерець:
Грайлива, компанійська, непроста.
Весняним сонечком вона зігріта,
Любов'ю, ніжністю до всіх відкрита.

З весною розквітає її серце,
Метеликом запурхає душа...
Вона стурбована, та досі неймовірна,
Квітуча, сяюча, весняна і жива.

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
книги.